

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudců Mgr. Aleny Krýlové a Mgr. Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **Spolek občanských sdružení Jihozápadního města, občanské sdružení** se sídlem Ordovická 3, Praha 5, zast. JUDr. Ing. Petrem Kučerou, advokátem se sídlem Pod Vyšehradem 28, Praha 4, proti žalovanému: **Magistrát hl. m. Prahy, Mariánské nám. 1, Praha 1**, za účasti: **N.J.B. REAL, a.s., Office Center Stodůlky ÉTA a.s., Office Center Stodůlky LAMBDA a.s.**, všechny sídlem Štěpánská 49/633, Praha 1, všechny zast. Mgr. Jiřím Oswaldem, advokátem se sídlem Bílkova 4, Praha 1, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. srpna 2009, č.j. S-MHMP 450581/2009/OST/Li/Cc,

t a k t o:

- I. Rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 17. srpna 2009, č.j. S-MHMP 450581/2009/OST/Li/Cc, se z r u š u j e a věc se žalovanému v r a c í k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaný je p o v i n e n zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 7.808,- Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám JUDr. Ing. Petra Kučery, advokáta.**
- III. Osoby zúčastněné na řízení n e m a j í právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í:

Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkumu rozhodnutí označeného v záhlaví tohoto rozsudku, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí vydané stavebním odborem Úřadu městské části Praha 13, čj. P-13-12826/2008, sp.zn. OUR 64802/2008/Bar, ze dne 9.3.2009 (dále též „ÚR“), kterým bylo rozhodnuto o změně

Rozhodnutí o umístění stavby, o využití území, o výjimkách z obecných technických požadavků, vydaného odborem stavebním Úřadu městské části Praha 13 pod č.j. OUR 4585/06/Bar dne 24.10.2007 pro stavbu nazvanou „Západní město-Západní část při komunikaci Jeremiášova, Východní část při komunikaci Jeremiášova“.

Žalobce v podané žalobě namítal, že ve správním řízení poukazoval na skutečnost, že správní orgán ignoroval řadu závažných námitek žalobce, nerozhodl o nich a ani se s nimi v odůvodnění ÚR nevypořádal. Vady, které žalobce namítal, následně v napadeném rozhodnutí neodstranil ani žalovaný. Žalovaný mohl zrušit ÚR pro vadu spočívající v námitkách žalobce k opomenutí rozhodnutí o námitkách a v nedostatku odůvodnění ÚR; žalovaný se s námitkami nikterak nevypořádal a ve valné většině námitky pominul, včetně těch, které žalobce uvedl v odvolání. Žalovaný zcela ignoroval odvolací důvody, kterými žalobce namítal vady ÚR. Chybějící vypořádání se s námitkami a odůvodnění způsobuje závažnou vadu žalovaného rozhodnutí a zároveň jeho nepřezkoumatelnost, neboť z odůvodnění žalovaného rozhodnutí není vůbec zřejmé, jaké všechny konkrétní odvolací důvody byly vzneseny, jak žalovaný výše uvedené námitky posoudil, z jakých skutkových okolností při tom vycházel a jaké závěry měl vzaty za nepochybně zjištěné. Vyslovení úsudku o těchto odvolacích důvodech a posouzení právního významu těchto skutečností, jakož i jakými úvahami byl při jejich hodnocení veden, pak také zcela absentují, stejně jako odůvodnění, z jakého důvodu shledal žalovaný tyto námitky nedůvodnými. Žalovaný tím, že se nezabýval v odvolání namítanými nezákonnostmi, zcela popřel smysl a význam dvouinstančnosti správních řízení.

Žalobce tvrdí, že nebyly vypořádány jeho následující námitky:

- A. Stavebník měl žádat o nové posouzení, zda není nutné žádat o posouzení EIA
- B. Dokumentace a stanoviska ve spise jsou provedeny podle ÚPn Z1000/00, kterou zrušil Nejvyšší správní soud č.j. 9 Ao 2/2008 - 62 ke dni 30.10.2008. Orgán se o stanoviska pořízená podle neplaného právního předpisu v ÚR opírá, žalovaný existenci této závažné vady řízení i rozhodnutí zcela opominul.
- C. Stavebník žádá o změnu bytového domu „Francouzské čtvrti“ na administrativní budovu a to ve funkční ploše SMJ - smíšené městského jádra, kde území slouží pro funkce soustředěné do centrálních částí města a městských čtvrtí se stanoveným minimálním podílem bydlení. Dle URM je kód míry využití území s minimálním podílem bydlení v této funkční ploše H3 - podíl bydlení 30% (výkres č. 26). Připuštění 100% podílu administrativních prostor ve funkční ploše je v rozporu se zákonem. Není řešena smíšená zástavba. S odůvodněním, že podíl bydlení 30% ve funkční ploše nemusí být dodržen, žalobce nesouhlasí.
- D. V rozhodnutí je uvedeno, že k žádosti o vydání rozhodnutí o změně umístění stavby jsou v souhrnné technické zprávě navržené změny zapracovány jak dopravní obslužnost, tak i dopravní řešení a to jak ve vztahu k širším vztahům, tak i k bezprostřednímu okolí stavby dotčenému navrhovanou stavbou. Tato tvrzení však v rozhodnutí řádně uvedena ani odůvodněna nejsou. Žalovaný tuto námitku nevypořádal.

- E. Rozhodnutím se mění počet parkovacích stání. Není uvedeno, jak jsou oddělena parkovací místa veřejně přístupná, které nebude využíváno zaměstnanci administrativních budov. Není uvedeno, jak jsou oddělena parkovací místa pro vybavenost, která je hlavní funkcí této plochy. Není zdůvodněna ani změna počtu stání.
- F. Území dotčené rozhodnutím leží v oblasti CZT (centrální zásobování teplem). Je proto v rozporu se zákonem č. 458/2000 Sb., energetický zákon, připustit výstavbu lokálních zdrojů na fosilní paliva. Teplárenská společnost na porušení zákona upozornila s tím, že stávající zdroje jsou dostatečné a napojení bezproblémové. Přesto stavebník hodlá vybudovat lokální zdroje o celkovém výkonu asi 300 MWh/rok. Takový záměr je v rozporu se zákonem. Žalobce nesouhlasí s řešením lokálních kotelen a požaduje zapojení do systému CZT. V současné době je tento systém lokálních kotelen na Praze 13 propojován, jeho bezpečnost je vysoká. Návrh samostatných kotelen je v rozporu s projektem úprav CZT. CZT má v lokalitě dostatečnou kapacitu pro objekty na funkční ploše, které jsou dotčeny ÚR. Je v rozporu se zákonem č. 183/2006 Sb. aby se nadále pokračovalo ve výstavbě bez návaznosti na infrastrukturu
- G. Předložená projektová dokumentace obsahuje v textové části velmi nedostatečně zpracované podklady pro výpočet dopravy v klidu. Především není uveden, ve smyslu vyhlášky HMP č. 26/1999 Sb., druh přepokládané administrativy a stejně tak typ a velikost plánovaných obchodů, služeb, atd.. Přitom pro výpočet parkovacích stání (PS) je vždy navržen nejmenší počet (dle výběru v tabulce této vyhlášky) PS a vytváří se tak velké riziko jejich budoucího deficitu. V grafických přílohách není dostatečně přesně doloženo umístění povrchových parkovacích stání. Počet parkovacích stání je poddimenzován. Rozhodnutí musí brát na zřetel stávající stupeň automobilizace (550 aut na 1000 osob dle Ročenky dopravy Hl. m. Prahy) i její předpokládaný růst. Žalobce žádal, aby odvolací orgán ÚR zrušil a rozhodl o podmínce naddimenzovat parkovací stání podle platné ČSN s předpokládaným stupněm automobilizace 600 aut na 1000 osob.
- H. Orgán se v ÚR nezabýval funkční plochou DVP - veřejné prostranství ve tvaru podle platného ÚPn a DPZ umístěné u stanice Metra v SMJ - záchytné parkoviště systému P+R (Veřejně prospěšná stavba 10/DP/13 Stodůlky ZM). Rozhodnutí se musí vztahovat na všechny funkční plochy, kterých se změna týká. Plovoucí značkou je v územním plánu označeno P+R parkoviště do funkční plochy, o které je předmětem ÚR. Kapacita P+R parkoviště je dvěma usneseními rady MHMP stanovena na 403 parkovacích míst plus objektové parkování 700 parkovacích míst. Rozhodnutím Orgánu je schválena kapacita pouze 70 parkovacích míst. Zcela nepochybně se nejedná o písařskou chybu. Rozhodnutí, kterým se krátí veřejný zájem deklarovaný rozhodnutím orgánu v rámci zastupitelské demokracie je nepřípustné. Jedná se o flagrantní porušení zásad územního plánu. Poddimenzováním P+R parkoviště by došlo k dalšímu již dnes přetíženému parkování na Praze 13, které je předmětem kritiky obyvatel Prahy 13 i občanských sdružení.

- I. Předmětem ÚR je plocha, která je v povodí Dalejského potoka. Podmínkou jakékoli zástavby v tomto povodí je výstavba DÚN a retenční nádrže před vtokem do přívaly ohrožených Řeporyjí. Stavebník se vyhnul odvedení dešťových vod do Dalejského potoka napojením do již přetíženého systému dešťové kanalizace Prahy 13. Odtok má být sice redukován z 980 l/sec na 47 l/sec soustavou malých retenčních nádrží. Toto řešení může být sice krátkodobě funkční, avšak je naprosto nesystémové a dává špatný příklad dalším developerům. Žalobce žádal, aby odvolací orgán rozhodnutí zrušil a rozhodl, aby stavebník adekvátně přispěl stavbou ochranných vodohospodářských staveb na Dalejském potoce.
- J. Vyjádření MHMP/50883/2009/OUP ze dne 30.1.2009 ke změně ÚR obsahuje požadavek respektování připomínek ÚRM k využití objektu, k rozsahu zeleně a k řešení dopravy v klidu, které uvádí ÚRM ve svém vyjádření k citovanému ÚR ze dne 14.11.2008 pod č.j. URM/8727/08. Dle změny Z1000/00 slouží území pro kombinaci funkcí včetně bydlení, které jsou soustředěné do centrálních částí města a center městských čtvrtí. Pro centrální část města je stanoven směrný minimální podíl bydlení. Dle platného ÚP území slouží pro funkce soustředěné do centrálních částí města a městských čtvrtí se stanoveným minimálním podílem bydlení. Smíšené městské jádro je určeno k vytvoření polyfunkční městské struktury s vyváženým podílem městotvorných funkcí. Předložený záměr nespĺňuje tuto náplň, potvrzuje sídlištní strukturu monofunkčních území, které nemají předpoklady pro vytvoření živého centra nové městské čtvrti. Již původní návrh tzv. Francouzské čtvrti měl tyto nedostatky a změna obytných domů na téměř čistou administrativu tento stav jen podtrhuje a zhoršuje. Deklarované vytvoření homogenního administrativního celku není z výše uvedených důvodů žádoucí. Proto je třeba výrazně rozšířit podíl ploch pro obchod a služby např. v úrovni 1. NP. Z výše uvedeného vyplývá, že rozhodnutí je vydáno podle chybného právního předpisu, podle neplatné změny ÚPn č. Z1000/00.
- K. Doložený výpočet minimálního podílu zeleně (KZ) neodpovídá výpočtu dle Metodického pokynu ÚPnSÚ hl. m. Prahy. Celková funkční plocha má výměru 34 780 m². Při míře využití H a průměrné podlažnosti 4 NP musí mít zezeň výměru 8 695 m², z toho 6 521,25 m² na rostlém terénu. Předložená dokumentace uvádí (bez možnosti kontroly) pouze 6 326 m², což znamená, že zde je deficit 195,25 m². Ostatní zezeň má rozsah 1 680,8 m². Celková započitatelná plocha zeleně uváděná jako 9 001,8 m² odpovídá požadovanému KZ. Presto považujeme za nedostatek výše uváděný deficit zeleně na rostlém terénu. Z hlediska uplatnění vlivů zeleně ve městě je významnější zezeň na rostlém terénu oproti ostatní, neboť je zastoupena trvalými porosty dřevin. Navíc podle OTPP je nutnost automatického zavlažování na zeleni mimo rostlý terén

Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě uvedl:

- ad A: projekt byl posuzován ve zjišťovacím řízení dle zákona 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, s výsledkem, že uvedený návrh nebude dále dle tohoto zákona posuzován. Ve stanovisku OOP

MHMP je konstatováno, že předložený projekt (úprava záměru) není změnou ve smyslu § 4 odst. 1 písm. c) předmětného zákona.

- ad B: žalobce má pravdu v tom, že v době vydání změny územního rozhodnutí již změna Z1000/00 neplatila, neboť byla zrušena rozhodnutím Nejvyššího správního soudu ze dne 30.10.2008. Na vydání rozhodnutí to však nemělo vliv, neboť podle schváleného Územního plánu sídelního útvaru hl.m.Prahy (ÚPn) se stavba nachází ve funkční ploše s označením SMJ ~ smíšené území městského jádra se stanoveným kódem míry využití H kam administrativu umístit lze.
- ad C: pokud jde o podíl obytné funkce zakódovaný v indexu H3 (30%), jedná se nikoli o údaj „směrný“, jak tvrdí žalobce, ale o údaj „informativní“ (viz úprava U 0001/2000). Závazný tudíž není a nemusí být dodržován.
- ad D: tato námitka není v odvolání uvedena. Žalobce tedy neměl důvod se námitkou, že v souhrnné zprávě navržené změny jsou zapracovány jak dopravní obslužnost, tak i dopravní řešení, zabývat.
- ad E: žalovaný konstatuje, že doprava v klidu je v dokumentaci územního rozhodnutí (DUR) spočítána podrobně a v souladu s čl. 10 vyhl. č. 26/1999 Sb. HMP, o obecných technických požadavcích na výstavbu v hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů a jejich příloh č. 1 a 2.
- ad F: napadenou změnou územního rozhodnutí se způsob vytápění nemění.
- ad H: tzv. „plovoucím obdelníkem“ DPZ je v rámci plochy zafixována stavba záchytného parkoviště. Tu žadatel respektuje a vymezuje pro ni v rámci plochy SMJ určitý prostor. Tato dopravní stavba je zahrnuta v seznamu staveb veřejně prospěšných pod č. 10/DP/13 Stodůlky ZM, aniž by ovšem byla v nějaké závazné územně plánovací dokumentaci předepsána její kapacita. Investorovi tedy, alespoň z hlediska státní správy, nelze vnutit konkrétní počet stání. Pokud se v dokumentech samosprávy objevuje větší počet stání, jak tvrdí žalobce s poukazem na usnesení RHMP, mohla se obec proti původnímu rozhodnutí odvolat. Změna ÚR se parkoviště P+R přímo nijak netýkala.
- ad I: odvedení dešťových vod bylo řešeno již umístěním předmětné stavby územním rozhodnutím č.j. OUR 4585/06/Bar ze dne 24.10.2007. Na způsobu odvedení dešťových vod se změnou územního rozhodnutí nic nemění.
- ad J: jak již je uvedeno výše, v době vydání změny územního rozhodnutí již změna územního plánu Z1000/00 neplatila. Na vydání rozhodnutí o změně územního rozhodnutí to však nemělo vliv, neboť podle schváleného Územního plánu sídelního útvaru hl.m.Prahy (ÚPn) se stavba nachází ve funkční ploše s označením SMJ - smíšené území městského jádra se stanoveným kódem míry využití H, kam administrativu umístit lze
- ad K: metodický pokyn k ÚPnSÚ hl.m. Prahy není závazným právním předpisem. Proto není rozhodující, že doložený výpočet minimálního podílu zeleně (KZ) neodpovídá zcela výpočtu dle tohoto pokynu, ale že celková započitatelná plocha zeleně požadovanému KZ odpovídá.

Městský soud v Praze přezkoumal podle ustanovení § 75 s.ř.s. napadené rozhodnutí v mezích žalobou uplatněných námitek. Při přezkoumání napadeného rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a dospěl přitom k závěru, že žaloba byla podána důvodně.

Dle § 68 odst. 3 správního řádu je jednou z náležitostí odůvodnění rozhodnutí informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 24.6.2010, č.j. 9 As 66/2009-46: „Z odůvodnění rozhodnutí správního orgánu musí být seznatelné, proč správní orgán považuje námítky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl, jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů a jaké úvahy jej vedly k uložení sankce v konkrétní výši (§ 68 odst. 3 správního řádu z roku 2004).“ V jiné věci pak Nejvyšší správní soud uvedl: „Funkcí odůvodnění správního rozhodnutí je zejména doložit správnost a nepochybně i zákonnost postupu správního orgánu, jakož i vydaného rozhodnutí, jehož jedna z nejdůležitějších vlastností je přesvědčivost. Je proto nutné, aby se správní orgán v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu vypořádal s námitkami účastníků řízení, přičemž z odůvodnění jeho rozhodnutí musí být seznatelné, z jakého důvodu považuje námítky účastníka řízení za liché, mylné anebo vyvrácené. Nevypořádá-li se správní orgán s námitkou týkající se zákonného omezení maximální hmotnosti na 6 tun v případě vozidel pohybujících se po pozemní komunikaci zasahující do ochranného pásma podzemního vedení (§ 46 odst. 10 energetického zákona), je napadené rozhodnutí v této části nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů rozhodnutí [§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.].“ (Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 7. 2009, čj. 9 As 71/2008-109)

Žalobce ve své jediné žalobní námitce tvrdí, že žalovaný se dostatečně nevypořádal s jeho odvolacími námitkami, přičemž jednotlivě vyjmenovává své odvolací námítky A až K. Jak soud zjistil ze správního spisu, odvolání žalobce ve správním řízení skutečně obsahuje všechny v žalobě tvrzené námítky žalobce A až K, včetně námítky D, ke které žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že není v odvolání obsažena. Správní orgán prvního stupně v odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že v dokumentaci k žádosti jsou v souhrnné technické zprávě v dostatečné podrobnosti zpracovány dopravní obslužnost a dopravní řešení, a to jak ve vztahu k širším vztahům, tak i k bezprostřednímu okolí (strana 14 rozhodnutí). Žalobce k tomu namítal: „V rozhodnutí je uvedeno, že k žádosti o vydání rozhodnutí o změně o umístění stavby jsou v souhrnné technické zprávě navržené změny zpracovány jak dopravní obslužnost, tak i dopravní řešení a to jak ve vztahu k širším vztahům, tak i k bezprostřednímu okolí stavby dotčenému navrhovanou stavbou. Tato tvrzení však v rozhodnutí řádně uvedena ani odůvodněna nejsou.“ (bod B odvolání).

Žalovaný v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí uvedl, že se jedná o vzácně nesourodé odvolání, jehož obsah se jen velmi zřídka dotýká předmětu řízení, jelikož předmětem řízení byla výhradně změna územního rozhodnutí. Odvolací orgán se tedy při přezkoumávání předloženého správního spisu zaměřil výhradně na důvody týkající se změny územního rozhodnutí a ostatní „náměty“ pokládá za bezpředmětné a v přezkoumávání věci se jimi nezabýval, jelikož nejsou předmětem změny územního rozhodnutí. K tomuto konstatování žalovaného soudu nezbyvá než uvést, že správní orgán je povinen se s námitkami účastníků řízení vypořádat, tuto povinnost mu ukládá § 68 odst.

3 správního řádu. I pokud se jedná o námitky, které nemají věcný charakter či přesahují rámec řízení, je správní orgán povinen se těmito námitkami vypořádat (byť tak může učinit stručně); je-li odvolací námitka formulována jen velmi obecně, lze na ni přirozeně reagovat jen obecným závěrem odvolacího orgánu. Žalovaný však v žalobou napadeném rozhodnutí v podstatě uvedl, že se zaměřil na ty odvolací námitky, které považuje za relevantní, a ostatními se nezabýval. Žalobci je třeba dát za pravdu v tom smyslu, že žalovaný ve svém rozhodnutí nevypořádal odvolací námitku v žalobě označenou pod bodem A, tedy zda stavebník neměl žádat o nové posouzení EIA. Žalovaný se dále nevypořádal s odvolací námitkou v žalobě označenou pod bodem B, tedy že dokumentace a stanoviska ve spise jsou provedeny podle ÚPn Z1000/00, kterou zrušil Nejvyšší správní soud č.j. 9 Ao 2/2008 - 62 ke dni 30.10.2008. Žalovaný taktéž nevypořádal námitku žalobce v žalobě označenou bodem I týkající se svodu dešťových vod. Obdobně nevypřádána zůstala i odvolací námitka v žalobě označená bodem K týkající se podílu městské zeleně. Tento chybný postup žalovaného nemůže nahradit ani skutečnost, že se k námitkám žalobce žalovaný vyjádřil ve vyjádření k podané žalobě, neboť předmětem přezkumu je žalobou napadené rozhodnutí.

Jelikož žalovaný nevypořádal všechny odvolací námitky žalobce, je napadené rozhodnutí částečně nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů (§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.), a proto jej soud bez nařízení jednání zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

O nákladech řízení soud rozhodl podle ustanovení § 60 odst. 1 věta první s.ř.s. Žalobce, který měl ve věci úspěch, má právo na náhradu nákladů řízení vůči neúspěšnému žalovanému. Náklady, které žalobci v řízení vznikly, spočívají v soudním poplatku zaplaceném z podané žaloby ve výši 2.000,- Kč a dále náklady právního zastoupení žalobce. Mimosmluvní odměna činí v daném případě dva úkony právní služby po 2.100,- Kč (příprava a převzetí věci, sepsání žaloby) podle ustanovení § 7, § 9 a § 11 odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, ve znění do 1.1.2013) a dva režijní paušály po 300,- Kč za náhradu hotových výdajů zástupce žalobce podle ustanovení § 13 odst. 3 advokátního tarifu, celkem 4.800,- Kč. Protože zástupcem žalobce je advokát, který je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se odměna o částku odpovídající dani, kterou je tento povinen z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 57 odst. 2 s.ř.s.). Částka daně činí 1.008,- Kč. V souhrnu tak náklady žalobce dosahují částky 7.808,- Kč.

Podle § 60 odst. 5 má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. Z důvodů zvláštního zřetele hodných může jí soud na návrh přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. Náklady vzniklé v souvislosti s plněním uložené povinnosti zúčastněné osobě v řízení nevznikly a důvody hodné zvláštního zřetele soud neshledal, proto osobě zúčastněné na řízení právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek,

je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 30. května 2013

JUDr. Eva P e c h o v á v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Sylvie Kosková